

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΕΝΟΣ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ

Αθήνα Ιούλιος 2005

Μιχαήλ Μιχαήλ

Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Π.Ο.Ε.Υ.Π.Σ. με την
Ενωτική Αγωνιστική Κίνηση Πυροσβεστών

Ένα μεγάλο κεφάλαιο που απασχόλησε για 2,5 συνεχόμενα χρόνια τους Υπαλλήλους των Σωμάτων Ασφαλείας τις κυβερνήσεις την κοινή γνώμη και τα Μ.Μ.Ε. φαίνεται ότι βαίνει στο τέλος του . Ο λόγος φυσικά για την διεκδίκηση της Αναγνώρισης του Επαγγέλματος μας ως Επικίνδυνου Βαρύ και Ανθυγιεινού.

Είναι αναγκαίο εάν θέλουμε να σταθούμε απέναντι στα πράγματα με υπευθυνότητα και να εξαγάγουμε τα σωστά συμπεράσματα για αυτήν την υπόθεση και όχι να αποδεχτούμε την απάτη που προσπαθούν να μας περάσουν σαν δικαίωση τότε πρέπει να ψηλαφίσουμε βήμα προς βήμα όλα αυτά που έγιναν στο διάστημα των 2,5 τελευταίων ετών και να δούμε την πραγματική διάσταση των γεγονότων μέσα από τις πράξεις όλων κυβερνήσεων και συνδικάτων .

Η υπόθεση είχε τραβήξει πολύ ! Εφ' όσον ο αντικειμενικός λόγος που έκανε τα προεδρεία των Ομοσπονδιών και των Ενώσεων των Αξιωματικών των Σ.Α. να είναι τόσο μαχητικά μέχρι τον Φεβρουάριο του 2004 (όταν ακόμα και παραμονές εκλογών με κλειστή την βουλή πραγματοποιούσαν κινητοποιήσεις σε Κιλκίς και Χανιά,) εξέλειπε πλέον γιατί είχε επέλθει κυβερνητική αλλαγή , έπρεπε λοιπόν να τελειώσει.

Το δελτίο τύπου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών στις **18/11/2004** ήταν το μάνα εξ ουρανού που περίμεναν με αγωνία καιρό τώρα προκειμένου να απεμπλακούν από έναν αγώνα που κυρίαρχο στοιχείο του ήταν η διεκδίκηση της αναγνώρισης του Επαγγέλματος μας ως επικίνδυνου βαρέως και ανθυγιεινού και που ποτέ τους δεν τον πίστεψαν και δεν το υπερασπίστηκαν.

Το δελτίο τύπου έλεγε « **Η κυβέρνηση υλοποιεί την εξαγγελία της και αναγνωρίζει την επικίνδυνη φύση του επαγγέλματος του ένστολου προσωπικού των Σ.Α. ικανοποιώντας πάγιο αίτημα τους . Χορηγεί από 1/9/2005 και για τέσσερα έτη , 2% κατά έτος στο βασικό μισθό του ανθ/γου πλέον της εισοδηματικής πολιτικής. Πέραν αυτού επεκτείνει την υφιστάμενη συντάξιμη 5ετία σε όλο το προσωπικό , ανεξαρτήτως του χρόνου κατάταξης του ».**

Ανέστειλαν λοιπόν για ακόμη μία φορά το βαρύγδουπο πρόγραμμα των **12** κινητοποιήσεων Πανελλαδικών και Περιφερειακών που είχαν εξαγγείλει αρχής γενομένης από **30/11/04** μέχρι **7/4/04**.

Όπως το έκαναν άλλες **7 φορές** όλο αυτό το διάστημα από τον Δεκέμβριο του **2002** που ξεκίνησε ουσιαστικά να μπαίνει σαν αίτημα αιχμής η διεκδίκηση του , όπως έκαναν και τον **Ιούνιο του 2003** με ένα άλλο δελτίο τύπου του τότε Υ.Δ.Τ. της κυβέρνησης του **Π.Α.Σ.Ο.Κ. που « τακτοποιούσε »** το θέμα της αναγνώρισης και αφορμή με αυτό δεν προχωρήσαμε στις κινητοποιήσεις στην Χαλκιδική .

Στην συνέχεια και αφού ένοιωσαν ικανοποιημένοι από αυτού του είδους την αναγνώριση προσανατόλισαν τις αντιδράσεις τους ως προς το πότε θα υλοποιήσει η κυβέρνηση τις συγκεκριμένες δεσμεύσεις της και αφού είδαν ότι αργούσε εξήγγειλαν μία **2ημερη** κινητοποίηση **14 & 15 /4/ 05** μέχρι που πήραν πάλι ακόμη μία δέσμευση δια στόματος αυτή τη φορά του Διευθυντή του πολιτικού Γραφείου του Πρωθυπουργού . Εκεί καταντήσανε ούτε Πρωθυπουργός, ούτε Υπουργός ούτε υφυπουργός, Διευθυντής !!! Τέτοια αντιμετώπιση και από δικούς τους ανθρώπους που όλο το προηγούμενο διάστημα ήταν παρόν σε κάθε συγκέντρωση για να μας δείξουν το « ενδιαφέρον τους»

Αποκρύψανε όμως την από **31/3/2005** απάντηση του Γενικού Λογιστηρίου του κράτους που με λίγα λόγια έλεγε ότι τα τελευταία χρόνια από το **1997** έως το **2003** πήραμε αρκετά έως **45%** και χώρια μέσα στο **2004**, άρα μην περιμένουμε τίποτε προς το παρόν, αλλά πως θα εξεταστούν τα αιτήματα μας σε μελλοντική αναμόρφωση του μισθολογίου.

Ακριβώς την ίδια απάντηση είχαν εισπράξει και τον **Σεπτέμβριο** του **2003** από την τότε κυβέρνηση του Π.Α.Σ.Ο.Κ. με αντίστοιχο έγγραφο αλλά τότε δεν το απέκρυψαν για ευνόητους λόγους .

Πρόσφατα ήρθαν και οι δηλώσεις του Πρωθυπουργού περί των δεσμεύσεων με αφορμή την επίσκεψη του στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και μ' αυτόν τον τρόπο φαίνεται πως έκλεισε η αυλαία του θεάτρου που τα τελευταία χρόνια παίχτηκε στην πλάτη μας με πρωταγωνιστές τις συμβιβασμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες των Ομοσπονδιών των Σ.Α. και τις Κυβερνήσεις του **Π.Α.Σ.Ο.Κ** και της Νέας **Δημοκρατίας** .

Σε πλήρη συγχωρδία όλοι : **Κυβέρνηση - Προεδρεία** Ομοσπονδιών και Ενώσεων των Σ.Α. και μία μεγάλη μερίδα των Μ.Μ.Ε. βάλθηκαν να εξαπατήσουν εργαζόμενους και κοινή γνώμη .

Δεν χρειάστηκαν πολλά λόγια με δύο λυτά δελτία τύπου των συναρμόδιων υπουργείων **Υ.Δ.Τ.** και **Οικονομικών** και μία αντίστοιχη κοινή ανακοίνωση των Προεδρειών τα οποία είναι χαρακτηριστικά παραδείγματα πολιτικής και συνδικαλιστικής απάτης διέγραψαν μονομιάς σελίδες και σελίδες υπομνημάτων , εξαφάνισαν αγωνιστικές κινητοποιήσεις χρόνων , πρόδωσαν τις αγωνιστικές διαθέσεις και τις προσδοκίες των εργαζομένων στα Σ.Α. για μία δίκαιη και ουσιαστική λύση στα αιτήματά τους .

Εδώ και ενάμισι χρόνο επί της ουσίας για την λύση του αιτήματος έστηναν από κοινού και με τις δύο κυβερνήσεις το πλαίσιο της αποδοχής μιας **ιμιτασιόν** λύσης , της λεγόμενης « **εναλλακτικής λύσης** » .

Δηλαδή την χορήγηση ενός επιδόματος και μίας **πλασματικής πενταετίας** χωρίς αντίκρισμα . Χωρίς να είναι από κανέναν εξουσιοδοτημένοι . Ειδικά ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας μας χωρίς να έχει την απόλυτη πλειοψηφία μέσα στο Δ.Σ. της Π..Ο.Ε.Υ.Π. Σ. (9 στους 19) όπως σήμερα (11 στους 19) ένοιωθε απόλυτος άρχων και δεν έδινε λογαριασμό σε κανέναν, δεν σεβόταν τις αποφάσεις των Δ.Σ. και των Συνεδρίων έχοντας εξασφαλίσει την ανοχή της Π.Α.Σ.Κ. .Π. που κρυβόταν πίσω από το δακτυλάκι της όλο αυτό διάστημα .

Συνέβαλαν λοιπόν ώστε το αίτημα που συνδέεται άμεσα με τον κλάδο των **βαρέων επικίνδυνων και ανθυγιεινών** να εκφυλιστεί , να χάσει τον χαρακτήρα του ώστε να εξυπηρετηθεί ο στόχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχουν υιοθετήσει οι δύο κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις και είναι να κτυπηθεί αυτός ο κλάδος στα πλαίσια μείωσης του εργατικού κόστους.

Ενώ η κυβέρνηση προσεκτικά και με έντεχνο τρόπο αναφέρει στο δελτίο τύπου ότι **αναγνωρίζει την « επικίνδυνη φύση του επαγγέλματος »** αυτοί χωρίς κανένα ενδοιασμό στην κοινή ανακοίνωση τους στις **18/11/2004** μιλούσανε για αποδοχή από την κυβέρνηση του αιτήματος μας για **«αναγνώριση της εργασίας μας ως επικίνδυνης και ανθυγιεινής»** . Και στην ανακοίνωση του προεδρείου της Ομοσπονδίας μας στις **29/1/2004** για το ίδιο θέμα γίνεται λόγος ότι η κυβέρνηση δεσμεύτηκε **« για την θεσμοθέτηση του επικίνδυνου και ανθυγιεινού »** .

Η αναγνώριση όμως είτε έτσι είτε αλλιώς δεν προκύπτει από πουθενά ούτε για το επικίνδυνο ούτε για το ανθυγιεινό της εργασίας μας γιατί:

Το υπέρογκο ποσό του **2%** (14,4 ευρώ τον μήνα **-0,42** λεπτά την ημέρα για τον πυροσβέστη)θα δοθεί αν δοθεί επιπλέον της εισοδηματικής πολιτικής. Δηλαδή στην υποτυπώδη αύξηση που δόθηκε τον Ιανουάριο του 2005 θα προστεθεί από τον Σεπτέμβριο ένα επιπλέον 2% για να γίνει σε βάθος τετραετίας **8%** . **Δεν δίνετε λοιπόν σαν επιδοματικό στοιχείο αναγνώρισης της επικινδυνότητας που προσκολλάται στον βασικό μισθό , απλά ως επιπλέον αύξηση που δεν θέτει καμία προϋπόθεση αναγνώρισης .**

Εάν τώρα φέρουμε στο νου και μία άλλη δέσμευση της σημερινής κυβέρνησης που και αυτή εκ των υστέρων παραπέμπετε σε βάθος τετραετίας και αφορά την αύξηση του Β.Μ. του Ανθυποπυραγού από **720** σε **860** ευρώ , τότε πολύ εύκολα αποκαλύπτετε πως προκύπτει αυτή η « **γενναιόδωρη αύξηση των 140 ευρώ** » αλλά παράλληλα μας δίνει και το στίγμα των προθέσεων της κυβέρνησης για μία σφιχτή εισοδηματική πολιτική την επόμενη τετραετία τουλάχιστον. Άρα αν υποθέσουμε ότι οι αυξήσεις στους βασικούς μισθούς θα κινούνται στα φετινά επίπεδα γύρω στο **2,5%** , τότε **2,5 % + το 2%** καθ' έτος μέχρι το 2008 μας δίνει τα 140 ευρώ στον Β.Μ. του Ανθυποπυραγού .

Και με δεδομένο φυσικά ότι ο πληθωρισμός με σημερινές τιμές τρέχει με **3%** , βλέπουμε ότι ουσιαστικά αντί για αύξηση θα έχουμε στασιμότητα και σταδιακή μείωση των αποδοχών .

Αν συνυπολογίσουμε φυσικά ότι το μισθολόγιο παραμένει καθηλωμένο επί τέσσερα χρόνια με τον οικογενειακό προϋπολογισμό να επιβαρύνεται συνεχώς από τις αυξήσεις των καταναλωτικών προϊόντων, την έμμεση φορολογία, τις δαπάνες για την υγεία και την παιδεία τότε αναρωτιέσαι που το βρίσκουν τόσο θράσος για να δηλώνουν ικανοποιημένοι.

Το άλλο σκέλος των δεσμεύσεων η επέκταση και πέραν του 1992 της υφιστάμενης συντάξιμη πλασματικής 5ετίας βάση των διατάξεων του Ν. 142/1974 είναι απλά επέκταση ενός θεσμικού πλαισίου που δόθηκε κάποτε για συγκεκριμένους λόγους υπό την ισχύ ενός άλλου συνταξιοδοτικού καθεστώτος .

Η επέκταση αυτή είναι δώρο άδωρο εάν δεν συνοδεύετε με καταβολή πλήρους αποδοχών με την συμπλήρωση 25ετίας , γιατί τα αντί ασφαλιστικά νομοσχέδια της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ από το 1992 και μετά έχουν ανατρέψει κατά πολύ την σχέση μεταξύ των εν ενεργεία αποδοχών με τις συντάξιμες αποδοχές , άρα γίνεται απαγορευτική η χρήση της πλασματικής πενταετίας .

Η χρήση της λοιπόν σημαίνει έξοδο από το σώμα με μικρότερη μισθολογική προαγωγή και χρονοεπίδομα. Αυτό σε συνδυασμό με τις συνέπειες που θα έχει ο αντί ασφαλιστικός Νόμος 3029/2002 του ΠΑΣΟΚ ο οποίος θα ισχύει από το 2007 με τον οποίον συρρικνώνονται οι συντάξιμες αποδοχές γιατί

το ποσοστό υπολογισμού τους επί των εν ενεργεία αποδοχών σταδιακά από το 80% πέφτει στο 70% και ο υπολογισμός του ποσοστού αυτού θα γίνεται στον μέσο όρο των αποδοχών της τελευταίας πενταετίας και όχι στον τελευταίο μισθό, σημαίνει ακόμη μεγαλύτερη μείωση των συντάξιμων αποδοχών.

Η πλασματική πενταετία καμία χρησιμότητα δεν θα έχει ειδικά για τους νεότερους, παρά μόνο θα δίνει την δυνατότητα να αποχωρήσουν από το σώμα όσοι θα θέλουν να ασχοληθούν με κάτι άλλο σύμφωνα και με τις δηλώσεις του Σημερινού Υφυπουργού Δημόσιας Τάξης κυρίου Μαργουλιαννάκη.

Αυτό αναγκάστηκε να πει ο σημερινός Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης όταν του υπενθύμισε ο γράφων το άρθρο στην συνάντηση που έγινε μαζί του στο Υ.Δ.Τ. με κλιμάκιο του Δ.Σ. της Π.Ο.Ε.Υ.Π.Σ. στις 24/4/2004 την πρόσφατη δημόσια τοποθέτηση του σε ανοιχτή συγκέντρωση σχετικά με το τι σημαίνει αναγνώριση ως εκπρόσωπος της αξιωματικής αντιπολίτευσης.

Ο σημερινός Υφυπουργός ως βουλευτής της αντιπολίτευσης σε ανοιχτή συγκέντρωση στο Ξενοδοχείο Εσπέρια δήλωσε δημόσια ότι ουσιαστικά δεν έχει κανένα αντίκρισμα η χορήγηση της πλασματικής πενταετίας για τους παραπάνω λόγους , αλλά μας παρότρυνε να αποδεχτούμε αυτό που πρότεινε η τότε κυβέρνηση του Π.Α.Σ.Ο.Κ. για να εκτονωθούν τα πράγματα , δηλαδή την πενταετία και ένα επίδομα 60 ευρώ.

Στην συγκέντρωση αυτή μετά τις δηλώσεις του ρωτήθηκε από τον γράφοντα γιατί μας παροτρύνει αφού παραδέχεται ότι δεν σηματοδοτούν αναγνώριση αυτά που προτείνει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και ότι είναι υποκριτική αυτή η στάση της Νέας Δημοκρατίας τότε αναγκάστηκε φανερά ενοχλημένος να πει παρουσία των συνδικαλιστών και να αποκαλύψει ότι « Στο κάτω - κάτω **ΑΥΤΑ ΜΑΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΝ ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΣΑΣ** »

Αυτή ήταν η αλήθεια συνάδελφοι! Στα ντοκουμέντα τους και φραστικά ζητούσαν αναγνώριση του επαγγέλματος ως επικίνδυνου βαρέως και ανθυγιεινού χωρίς να το εξειδικεύουν προς τα μέλη και εν κρυπτό στα υπουργικά γραφεία χωρίς την παρουσία τρίτων παζάρευαν και πρότειναν οι ίδιοι και προς την τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και προς την αξιωματική αντιπολίτευση την εναλλακτική λύση κοροϊδία.

Το τι προϋποθέτει η αναγνώριση του επαγγέλματος ως Βαρύ —επικίνδυνου και ανθυγιεινού και σε ποια βάση ήταν το αίτημα το γνωρίζει πολύ καλά και η σημερινή και η προηγούμενη κυβέρνηση, καθώς επίσης και τα προεδρεία .

Είναι αλήθεια ότι μέχρι να τεκμηριωθεί μία στοιχειώδη άποψη περί του θέματος αναγνώρισης πέρασε πολύς καιρός αλλά αυτό φυσικά δεν ήταν τυχαίο.

Το Νομοθετικό πλαίσιο για τα Βαρέα επικίνδυνα και ανθυγιεινά υπήρχε δεν ήταν κάτι καινούργιο. Αντί να πατήσουμε εκεί επάνω και να διαμορφώσουμε το αίτημα στις συνθήκες του δικού μας επαγγέλματος , το είχαμε ως αίτημα χρόνια τώρα χωρίς να το εξειδικεύουμε. Μετά και από τις αποφάσεις του 3^{ου} Συνεδρίου το 2001 άρχισε να μπαίνει το θέμα πιο ζεστά . Η Ε.Α.Κ.Π. πάλεψε μέσα στο Συνέδριο αυτό για να υπάρξει ένας αγωνιστικός προσανατολισμός και το κατάφερε να βγουν αποφάσεις στην βάση του πλαισίου αιτημάτων και τρόπου διεκδίκησης που είχε καταθέσει

Έγινε μία πρώτη προσέγγιση του θέματος με μία μελέτη που διακινήθηκε για την συλλογή υπογραφών στήριξης και ξεδιπλώθηκαν μεγάλες κινητοποιήσεις τον Ιούλιο του 2001 αλλά πολύ γρήγορα άρχισε η αντίστροφη μέτρηση με ευθύνη της του Προεδρείου της Ομοσπονδίας που ήταν η Π.Α.Σ.Κ. Π και με την ανοχή της Δ.Α.Κ.Υ.Π.Σ . Στόχος να αποδυναμωθεί η αγωνιστικότητα και ότι είχαν δημιουργήσει

οι κινητοποιήσεις του Ιουλίου . Με αποτέλεσμα να γίνει μία συμβολική κινητοποίηση 2 ημερών στα προπύλαια τον Σεπτέμβριο από μία χούφτα συναδέλφους κύρια από μέλη της Ε.Α.Κ.Π. όταν οι άλλες δύο παρατάξεις κρυβόταν και επιδίωκαν τον εκφυλισμό και όμως αυτή η κινητοποίηση ανάγκασε την κυβέρνηση να δεσμευτεί σε αρκετά αιτήματα που αργότερα έγιναν Νόμοι. Όπως η ρύθμιση για την εφαρμογή του Νόμου περί υγιεινής και ασφάλειας, η συνταξιοδότηση των οικογενειών των συναδέλφων που σκοτώθηκαν εν ώρα υπηρεσίας (Διαβολής, Σκούρη κ.λ.π)

Στα πλαίσια αυτά λοιπόν της αποδυνάμωσης και της απομαζικοποίησης των αγώνων, επιλέχθηκε κάποια στιγμή αρχής γενομένης από τις **4-12- 2001** να γίνονται κινήσεις σε επίπεδο κορυφής που έκρυβαν το στοιχείο του εντυπωσιασμού περισσότερο παρά γινόταν για να αποφέρουν αποτέλεσμα, μόνο και μόνο για να συντηρούν αυταπάτες. Όπως π.χ. η κοινή κατάθεση καταγγελίας των συνδικαλιστικών φορέων των Σ.Α.. προς τα αρμόδια όργανα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Κατέθεταν καταγγελίες για την Ελληνική Κυβέρνηση προς την Ευρωπαϊκή Ένωση για και μη ικανοποίηση αιτημάτων μας και κύρια της αναγνώρισης. Διαμαρτυρόμασταν δηλαδή σ' αυτόν που είχε αποφασίσει το πετσόκομμα των δικαιωμάτων μας και μέσα από ειδικές συνθήκες όπως του **ΜΑΑΣΤΡΙΧ** που είχε στηριχθεί από τα δύο μεγάλα κόμματα και τον Συνασπισμό είχαν δοθεί οι οδηγίες προς όλες τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις για την υλοποίηση της .

Αντί να δίνουμε την μάχη εδώ στην Χώρα μας και να συσπειρώνουμε τον κόσμο μέσα από αγωνιστικές κινητοποιήσεις που θα ανάγκαζαν την κυβέρνηση να διαπραγματευτεί στην βάση του προβλήματος, τρέχαμε στις Βρυξέλες!!

Από εδώ και πέρα απλά άρχισε να φανερώνεται ποιο ξεκάθαρα πλέον ο ρόλος που έπαιζαν τα προεδρεία των Ομοσπονδιών με προεξέχοντος της Π.Ο.Α.Σ.Υ που διακατέχονταν από ηγεμονισμό και έτσι φθάσαμε αντί για αναγνώριση να έχουμε το καλοκαίρι του 2002 το νέο ασφαλιστικό με τις γνωστές παρενέργειες που συμπεριέλαβε και εμάς μέσα παρά τις αντίθετες διαβεβαιώσεις προκειμένου να κοιμηθούμε όπως και το 1992 με τα ασφαλιστικά του Σιούφα χωρίς ουσιαστικά να πέσει τουφεκιά.

Μέχρι τον Ιούνιο του 2003 η διεκδίκηση του αιτήματος γινόταν χωρίς συγκεκριμένη πρόταση για το πώς θέλουμε να ικανοποιηθεί .

Η εκφρασμένη από το 2001 θέση και άποψη του τότε Προέδρου της Ομοσπονδίας Τζουβάρα Αχιλλέα ότι «αναγνώριστε μας το επάγγελμα και δώστε μας έστω μία δραχμή » το μόνο που εξυπηρετούσε ήταν να αμβλυνθεί στην σκέψη των εργαζομένων η δυνατότητα μίας ουσιαστικής αναγνώρισης και σε οικονομικό επίπεδο για να διευκολυνθεί η κυβέρνηση με την χορήγηση ενός μικρού επιδόματος και να ξεμπερδεύει.

Ουδέν μονιμότερο του προσωρινού, το ίδιο έγινε και με την Νομοθετική ρύθμιση για την εφαρμογή του Νόμου περί υγιεινής και ασφάλειας στα Σ.Α. παρέμεινε ανενεργή γιατί ακόμη δεν έχουν εκδοθεί τα Π.Δ. για την εφαρμογή της. Στην βάση αυτή όμως φαίνεται ότι πετύχαμε να γίνει η ρύθμιση άσχετα αν δεν ωφελήθηκε σε τίποτε ακόμη ο εργαζόμενος. Έτσι και μ' αυτό, να γίνει αναγνώριση χωρίς δραχμή και θα έγκειται πλέον στην μελλοντική διεκδίκηση το όποιο ύψος. Όρεξη να έχεις δηλαδή να περιμένεις! Με ποιές διοικήσεις σωματείων θα γίνουν αυτές οι διεκδικήσεις, μ' αυτές που είναι μαμούλες στην εξαπάτηση και τον συμβιβασμό;

Το Ιούνιο λοιπόν κατατίθεται για πρώτη φορά από τα προεδρεία μία πρόταση για διάταξη Νόμου σχετικά με την αναγνώριση και πως την εννοούν. (Σημειωτέον ότι όλες οι προτάσεις που γίνονταν αποφασίζονταν από την Π.Ο.Α.Σ.Υ και το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας με ευθύνη του προέδρου δεν είχε ιδέα, απλά καλούνταν να υλοποιήσει προαποφασισμένα).

Η διάταξη αυτή προέβλεπε την υπαγωγή στα βαρέα επικίνδυνα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, την χορήγηση επιδόματος στην βάση αυτή **20%** στον Βασικό Μισθό του Αστυνομικού Διευθυντή και ότι το επίδομα αυτό θα ανήκει στον συντάξιμο μισθό. Υπήρχε όμως και μια άλλη παρ. στην οποία πάτησε και η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ για να κινδυνολογεί περί πρόωρης συνταξιοδότησης που έλεγε ότι « **Το προσωπικό των Σ.Α. δικαιούται σύνταξη αν απομακρυνθεί με οποιονδήποτε τρόπο από την υπηρεσία και έχει 20ετή τουλάχιστον συντάξιμη υπηρεσία από την οποία 15ετή πραγματική** ».

Δεν ήταν λάθος αυτή η κίνηση, ήταν σκόπιμη ενέργεια στα πλαίσια των διαβουλεύσεων που γίνονταν εν κρυπτώ από τα προεδρεία με το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης με την οποία στρώνονταν το χαλί προκειμένου να μπει σε αμφισβήτηση ποια είναι η ουσία της αναγνώρισης και πως πρέπει να γίνει.

Η παρ. αυτής της διάταξης έγινε το άλλοθι για την κυβέρνηση και της έδινε το περιθώριο να ελιχθεί περιμένοντας δήθεν την απάντηση του ελεγκτικού συνεδρίου για ένα ανύπαρκτο

ουσιαστικά θέμα περί πιθανότητας να προκύψει πρόωρη συνταξιοδότηση στα 17 χρόνια άμα αναγνωριστεί η επικινδυνότητα. Επί 1,5 χρόνο καμία απάντηση δεν ήρθε αφού ποτέ δεν υποβλήθηκε σχετικό ερώτημα.

Στο Γενικό Συμβούλιο των διοικητικών συμβουλίων των Σ.Α. στις 24/9/2003 στο Ξενοδοχείο Εσπέρια με την σαφή τοποθέτηση του εργατολόγου Μητρόπουλου έγινε κατανοητό ότι το ελεγκτικό συνέδριο δεν θα μπορούσε να απαντήσει τίποτε άλλο αφού θα πατούσε πάνω στο ήδη υπάρχον Νομοθετικό Πλαίσιο που υπάρχει για τα Βαρέα επικίνδυνα και ανθυγιεινά επαγγέλματα και που προβλέπει πρόωρη συνταξιοδότηση από 3 έως 5 χρόνια με πλήρης αποδοχές, επίδομα για την επικινδυνότητα, επασφάλιστρο που βαρύνει τον εργοδότη και μειωμένο ωράριο και παράλληλη εφαρμογή των μέτρων υγιεινής και ασφάλειας. Άρα λοιπόν δεν υπήρχε τέτοιο θέμα γι αυτό και η κυβέρνηση απέφευγε να καταθέσει ερώτημα αλλά που πάντα διαβεβαίωνε πως το είχε κάνει για να κερδίζει χρόνο και να δίνει το άλλοθι στα προεδρεία να ρίχνουν τουφεκίες στον αέρα.

Και όταν όλα αυτά ξεκαθάριζαν τα προεδρεία είχαν επιλέξει πλέον χωρίς την συναίνεση των εργαζομένων να εκλιπαρούν για την εναλλακτική λύση. Ενώ τότε φαινόταν ότι διαφωνούσαν για το ύψος του επιδόματος που πρότεινε η κυβέρνηση στα 60 ευρώ, σήμερα χειροκροτάνε για το 2%! Έλεος !!!

Από τότε πολλά έγιναν χάριν της σκοπιμότητας αλλά πάντα σε βάρος των εργαζομένων. Εξαγγέλθηκαν 3ημερες κινητοποιήσεις 8,9,10 Οκτωβρίου 2003 κατά την διάρκεια της οποίας δέχτηκαν αναίτια και ανανδρη επίθεση με χημικά από δυνάμεις των ΜΑΤ οι διαδηλωτές με εντολή της κυβέρνησης, κατηγορήθηκαν οι εργαζόμενοι των Σ.Α. για στασιαστές και ένοπλη εξέγερση. Ο Γκαμπελισμός σε όλο του το μεγαλείο από μία υποτίθεται σοσιαλιστική κυβέρνηση. Και ενώ ο εργαζόμενοι των Σ.Α. από αντίδραση μαζεύτηκαν κατά εκατοντάδες την δεύτερη μέρα στο σύνταγμα τα συμβιβασμένα προεδρεία τους υποχρέωσαν σε απραξία στην πλατεία χωρίς να γίνει ούτε μία πορεία σαν απάντηση στην βάρβαρη επίθεση.

Από εκεί και ύστερα πλέον άρχισαν να απομαζικοποιούνται οι κινητοποιήσεις γιατί χάθηκε η εμπιστοσύνη των εργαζομένων από τον τρόπο που χειρίζονταν την υπόθεση αυτή τα προεδρεία τους και γιατί ένοιωθαν ότι ο αγώνας τους είχε ξεπουληθεί και ότι έπαιρνε πλέον χαρακτήρα καθαρά πολιτικού καιροσκοπισμού με τις δήθεν κινητοποιήσεις στις έδρες κατοικίας των υπουργών της Κυβέρνησης παραμονές εκλογών στα Χανιά και το Κιλκίς.

Στο συνταξιοδοτικό νομοσχέδιο που πέρασε τον Φεβρουάριο του 2004 αυτό που δόθηκε ήταν η πλασματική πενταετία σε όσους είχαν προσληφθεί μέχρι το 1992 και η δυνατότητα συνταξιοδότησης των οικογενειών όσων τους είχε αφαιρεθεί αυτό το δικαίωμα με τις τροποποιήσεις του 2592/98 και από τότε υπήρχαν μόνο υποσχέσεις για την επαναφορά του.

Η παράταξη της Π.Α.Σ.Κ.Π για όλο αυτό το διάστημα κρυβόταν και έπαιρνε θέση μόνο για να καταγγείλει τις κινητοποιήσεις όταν έκρινε αυτή ότι είχαν σκοπιμότητα. Ουσιαστικά δεν στήριξε κανένα αγώνα από το 2002, ούτε την βάρβαρη επίθεση κατά των εργαζομένων δεν βγήκε να καταδικάσει και παράλληλα επιχειρούσε την διάσπαση του κοινού αγώνα στο όνομα των σκοπιμοτήτων και της τακτικής που είχε το προεδρείο της Π.Ο.Α.Σ.Υ. Έβλεπε μόνη της τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης Φλωρίδη όταν αυτός αρνούνταν να δει τους εκπροσώπους των εργαζομένων. Και δεν κατήγγειλε κανένα αντεργατικό μέτρο της κυβέρνησης και όταν ακόμη μέσα στα συμβούλια της Ομοσπονδίας υποχρεωνόταν να πάρει θέση και ψήφιζε θετικά δεν έκανε τίποτε για να υλοποιηθούν οι αποφάσεις. Απλά στήριζε δια της σιωπής την διοίκηση της Δ.Α.Κ.Υ.Π.Σ. όπως το έκανε και αυτή αλώστε στο προηγούμενο διάστημα που η Π.Α.Σ.Κ. Π. είχε την προεδρεία.

Η Ενωτική Αγωνιστική Κίνηση Πυροσβεστών όλο αυτό το διάστημα με τις λίγες δυνάμεις και με τον ένα σύμβουλο που εξέλεγε στην Ομοσπονδία εκτός όλων των άλλων θεμάτων που πάλεψε ειδικά για τα ζήτσημα της αναγνώρισης έδωσε αγώνα για να διαμορφωθεί στην σωστή βάση το διεκδικητικό πλαίσιο του αιτήματος.

Αποκάλυψε και κατήγγειλε από νωρίς την υποκριτική στάση του προεδρείου και την μεθοδευμένη εναλλακτική λύση που ήθελαν να επιβάλουν και με έγγραφη 4σελιδη τοποθέτηση του αντιπροσώπου της προειδοποιούσε στο Δ.Σ. στις 26/8/2003 για την εξέλιξη που προμηνύονταν και που τελικά από τις εξελίξεις επιβεβαιώθηκε πλήρως.

Έφερε συγκεκριμένη πρόταση για το ποιο πρέπει να είναι το διεκδικητικό πλαίσιο της αναγνώρισης στο Δ.Σ. στις 20/1/2004 για να ξεκαθαρίσει πλέον το ζήτημα τι ζητάμε σαν κλάδος μετά από όλες αυτές τις παλινωδίες και να πάρουν όλοι σαφή θέση σχετικά με θέμα. Στην ψηφοφορία αυτή η πρόταση

της Ε.Α.Κ.Π ήρθε αντιμέτωπη με την πρόταση του προέδρου Γιώργου Πήλιουρα που βασίζονταν στην λογική της πλασματικής πενταετίας και η ψηφοφορία έληξε ισοψηφία των δύο προτάσεων 6 - 6 και ένα λευκό.

Η πρόταση της Ε.Α.Κ.Π. είναι:

Ζητάμε άμεση **ένταξη** του επαγγέλματος στα **βαρέα επικίνδυνα και ανθυγιεινά** επαγγέλματα με :

- ✓ **25** χρόνια πραγματικής υπηρεσίας με πλήρη αποδοχές . Το επ ασφάλιστρο να επιβαρύνει το κράτος
- ✓ Χορήγηση επιδόματος επικινδυνότητας **20%** επί του **Β.Μ.** που θα προσμετράτε στις συντάξιμες αποδοχές.
- ✓ Μειωμένο ωράριο - Αυξημένη άδεια απουσίας για μεγαλύτερη αποχή από τις επικίνδυνες και ανθυγιεινές συνθήκες εργασίας .
- ✓ Εφαρμογή των διατάξεων του Νόμου περί υγιεινής και ασφάλειας .

Το αίτημα αυτό είναι σίγουρο ότι αγγίζει την μεγάλη πλειοψηφία των συναδέλφων αυτά προσδοκούσαν να κερδίσουν για αυτό έστρεψαν την πλάτη και δεν συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις γιατί νοιώθουν ότι αυτά που ζητάνε και παζαρεύουν πλέον τα προεδρεία τους προσβάλουν σαν εργαζόμενους .

Νοιώθουν ότι χρησιμοποιούνται για άλλους σκοπούς. Φυσικά με την αλλαγή της νέας κυβέρνησης και παρ' ότι τίποτε δεν έχει ικανοποιηθεί και συνεχίζετε η ίδια πολιτική κάνουν ακόμη περισσότερο ότι μπορούν για να αποθαρρύνουν τον κόσμο να συμμετέχει. Στο γενικό συμβούλιο που έγινε στο ξενοδοχείο Εσπέρια μέχρι και η άποψη ότι δεν αποδίδουν πλέον οι κινητοποιήσεις ακούστηκε από το στόμα τους άρα μείνετε σπίτι σας αγώνες μέσω INTEPNET.

Ο ρεβανσισμός βασιλεύει, δεν επιτρέπουν να ακούγεται άλλη φωνή. Μόνο οι αστυνομικοί έχουν λόγο στα γενικά συμβούλια. Στην προσπάθεια μου να απευθύνω ερωτήσεις προς τον Υφυπουργό Δημόσιας Τάξης παρεμποδίστηκα 2 φορές.

Οι κινητοποιήσεις πλέον έχουν χαρακτήρα επετειακό όπως αυτές του Οκτωβρίου που ενώ έπρεπε να διαδηλώνουμε για την αδιαφορία της κυβέρνησης βλέπαμε σε γιγαντοοθόνη βίντεο τα περσινά γεγονότα !!!

Καμία λοιπόν σχέση δεν έχουν οι εξαγγελίες της κυβέρνησης με την ουσία του αιτήματος.

- ✓ Η χρήση της πλασματικής πενταετίας δίνει μειωμένη σύνταξη.
- ✓ Αντί για επίδομα 20% δίνετε δραχμική αύξηση 8% σε μάκρος τετραετίας.
- ✓ Το ωράριο αντί να μειωθεί αυξάνετε συνεχώς μέσω υπερβάσεων και αδυναμίας χορήγησης ρεπό και αδειών λόγω των τεράστιων ελλείψεων σε προσωπικό (3.500 κενά) άρα μεγαλύτερη έκθεση στην επικινδυνότητα και στις ανθυγιεινές συνθήκες εργασίας.
- ✓ Τα μέτρα ασφάλειας ανύπαρκτα: Στοιχειώδη επάνδρωση των οχημάτων με μειωμένες εξόδους –ελαττωματικός πεπαλαιωμένος και ελλιπής μηχανολογικός εξοπλισμός, ανυπαρξία στατιστικών μελετών για επιπτώσεις στην υγεία των υπαλλήλων από τις συνθήκες εργασίας, ανυπαρξία μέριμνας πρώτων βοηθειών σε μεγάλα συμβάντα, συνθήκες διαβίωσης για τις περισσότερες υπηρεσίες και κλιμάκια απαράδεκτες **κ.λ.π.**

Δεν είναι όμως σημερινό φαινόμενο αυτού του είδους η εξαπάτηση συνάδελφε, ούτε κάτι που δεν το περιμένεις με όλα όσα έχουν δει τα μάτια σου από τόσους και τόσους πουλημένους αγώνες όταν ηγούνται και αυτό με δική σου ευθύνη βέβαια συνδικαλιστικές ηγεσίες τότε της Π.Α.Σ.Κ.Π. και τότε της Δ.Α.Κ.Υ.Π. Σ που έχουν αναγάγει την εξαπάτηση και τον συμβιβασμό σε επάγγελμα , αλλά πονάει!

Πονάει να σκέφτεσαι ότι με την προσδοκία σου για να σου δοθεί επιτέλους αυτό που σου αναλογεί σαν αντάλλαγμα της σκληρής δουλειά σου, σαν αντίτιμο της φθοράς που σου προκαλεί στην ψυχή και στο σώμα η εμπλοκή σου σε όλα αυτά τα συμβάντα, παίζουν στην πλάτη σου παιχνίδια με ξεδιάντροπο τρόπο όχι μόνο οι κυβερνήσεις αλλά και αυτοί που θεωρούνται εκπρόσωποί σου!

Και αυτή την φορά δεν θα μπορούσε να συμβεί κάτι διαφορετικό, το περιμένεις βέβαια αρκεί να είσαι λίγο ψυλλιασμένος και να γνωρίζεις το πλούσιο βιογραφικό τους.

Αυτό λοιπόν ήταν! Οι μαχόμενοι αγωνιστές των προεδρείων των Ομοσπονδιών και των Ενώσεων των Αξιωματικών των Σωμάτων ασφαλείας έφεραν σε πέρας την διατεταγμένη υπηρεσία τους.

Αφού ΠΕΤΥΧΑΝ την αναγνώριση του επαγγέλματος μας ως επικίνδυνου και ανθυγιεινού στην εξευτελιστική τιμή του 2% !!! Τώρα ξεκουράζονται από τις μεγάλες μάχες και μαζεύουν δυνάμεις για τους νέους αγώνες.

Έχουν σκληρή δουλειά μπροστά τους, ξέρετε πόσα εργασιακά δικαιώματα πρέπει ακόμη να καταργηθούν ή να κουτσουρευτούν;

Τι να σου κάνουν και οι καημένες κυβερνήσεις από μόνες τους όταν αν δεν είχαν και την εθελοντική προσφορά των « εκπροσώπων μας» να βοηθήσουν στο πετσόκομμα των δικαιωμάτων σου, με την παραπλάνηση, τον εφησυχασμό, την επίκληση της κομματικής πειθαρχίας, με καμία αποσπασούλα σαν υπνωτικό για να μπορούν ανενόχλητοι την ώρα που εσύ θα κοιμάσαι να βάζουν βαθιά το μαχαίρι για να ξεριζώσουν ότι δικαίωμα σου απόμεινε ακόμη.

Τι νομίζεις έτσι τυχαία καταργήθηκε το ωράριο σου, κόπηκαν τα δύο νυχτερινά σου τα εκτός έδρας σου, τα οδοιπορικά σου, μένει καθηλωμένος ο μισθός σου, κουτσουρεύτηκαν τα συνταξιοδοτικά και ασφαλιστικά σου δικαιώματα;

Έτσι εύκολα νομίζεις ότι δημιουργήθηκαν 3.700 κενά, αναρωτήθηκες ποιος φρόντισε για να μείνει τόσοσ ελεύθερος χώρος στην υπηρεσία σου για σένα και για τους άλλους δύο που απομείνατε στην βάρδια;

Ποιος νομίζεις ότι κόπιασε για να πάρουμε τα δάση χωρίς προϋποθέσεις, τους εκχιονισμούς και ότι άλλη αγγαροδουλειά δεν αναλαμβάνει άλλος φορέας και σε έστειλε να προσφέρεις υπηρεσίες σε τρώγλες που τα ονόμασαν κλιμάκια;

Ποιοι πιστεύεις ότι κάλυψαν τις ευθύνες αυτών που με την πολιτική τους και την τακτική τους προκάλεσαν τους 15 θανάτους συναδέλφων μας;

Ποιος νομίζεις ότι ενθαρρύνει τον αυταρχισμό σε βάρος σου όταν διαμαρτύρεσαι για την καταστρατήγηση των δικαιωμάτων σου ;

Ποιος νομίζεις ότι φρόντισε για όλα αυτά οι κυβερνήσεις από μόνες τους; Αν το νομίζεις αυτό είναι λάθος σου και αυτό πληρώνεις σήμερα.

Αγαπητέ συνάδελφε αυτή είναι η πραγματικότητα που αρνείσαι να δεις ή να παραδεχτείς τόσα χρόνια, δεν θα τολμούσαν ούτε μία τρίχα από τα μαλλιά σου να πειράξουν εάν μας έβρισκαν ενωμένους και αποφασισμένους αλλά με αγωνιστές μπροστάρηδες στα συνδικάτα και όχι τους καρεκλοκένταυρους των δύο παρατάξεων της Δ.Α.Κ.Υ.Π.Σ. και της Π.Α.Σ.Κ. Π. που χρόνια τώρα εναλλάσσονται τον ρόλο του αυλικού .

Πως θα μπορούσε λοιπόν να είναι άλλη η τύχη για ένα τόσο σημαντικό αίτημα όπως η αναγνώριση του επαγγέλματος ως επικίνδυνου βαρέως και ανθυγιεινού που η ικανοποίηση του προϋποθέτει πολύπλευρες εργασιακές αλλαγές όπως στο ασφαλιστικό - συνταξιοδοτικό στο ωράριο ,εφαρμογή μέτρων υγιεινής και ασφάλειας , οικονομικές παροχές. Πως;

Σημ: Το άρθρο αυτό γράφτηκε μετά την εγκατάλειψη με ευθύνη των προεδρείων των Σ.Α. του αιτήματος για την αναγνώριση του επαγγέλματος ως Β.Α.Ε. με αφορμή τις δεσμεύσεις της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας για την υποτιθέμενη ικανοποίηση του αιτήματος με την χορήγηση του επιδόματος ειδικών συνθηκών σε βάθος τετραετίας και την επέκταση της πλασματικής πενταετίας. Λόγω όγκου δεν έγινε εφικτό εκείνη την περίοδο να δημοσιευτεί στην Φωνή του πυροσβέστη, αποκτά όμως ιδιαίτερη σημασία σήμερα με όλες αυτές τις εξελίξεις σχετικά με το ζήτημα αυτό αλλά και την στάση των εκπροσώπων του κυβερνητικού συνδικαλισμού γύρω από τα εργασιακά μας ζητήματα και την αρνητική - τραγική πορεία που έχουν πάρει.